

Tole vam je približna slika naše povprečne delovne organizacije: zgoraj (tako je le na sliki) se muči delovna manjšina, spodaj (tudi to je tako le na sliki) so pa skupne službe, ki skrbno spremljajo vsak gib pripadnikov manjšine na strehi...

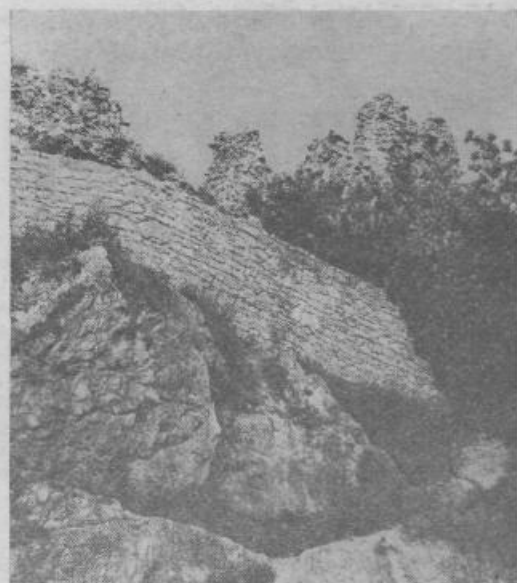
FOTOKRONIKA

Pravi pivski bratec bo gotovo začutil globoko bolečino, ko bo zagledal te črepinje, ki so se zgodile na dvorišču pivovarne. Toda, kaj hočemo, tudi to se dogaja, čeprav takšni dogodki v stabilizacijskih časih niso preveč popularni...

Pa še ena iz pivovarne: odločili so se, da bodo porušili skladiščno lopo. Tihi in Prije iz Odpisanih bi to zadevo gladko zmazala, toda ker sta bila zadržana, so nastopili delavci Geološkega zavoda, ki so umetelno zminirali skelet in je bila vse skupaj ena krasna in glasna eksplozija. Najbolj napete trenutke pa je, kot vidite, ovekovečila tudi naša kamera.

Domačini in turistični delavci v Smledniku zadnje čase izredno skrbno prebirajo pravljice. Celo desetletje so se namreč zaman obračali na razne pristojne, strokovne službe in ostale, pa jim škrbine smledniškega gradu vendarle ni uspelo popraviti. Zdaj proučujejo, ali bi se vendarle našel kje kakšen čarovnik, ki bi jim pričaral kaj uporabnega na to znamenito turistično točko. O rezultatih tovrstnih prizadevanj bomo še poročali.

AGROSTROJ LJUBLJANA

LJUBLJANA, DRAGA 41

Ob Kavadarso cesti so določeni umetniki narisali plinovod in menda protihrupni nasip. Trdijo, da sploh ni bilo mogoče risati drugače, kot da so zradirali in nato podrli vrsto lepih, močnih dreves. Zanimivo je predvsem to, da se le v Ljubljani ne da drugače načrtovati in drevesa (vključno s tivolskimi) v imenu »višjih interesov« padajo kar po tekočem traku. Povsod drugod namreč raje preventivno zradirajo takšne načrtovalce...

Nekaj zlatih pravil za šišenske lastnike najrazličnejših hiš: prvič, zastava ni brisača, da bi jo obešali kar z okenske police (tega se tudi z brisačami ne spodobi početi, toda to je druga zgodba); drugič, zastava ima tri barve, ki so čisto zanalašč v nekem določenem zaporedju in potemtakem ni vseeno, kako jo obešimo; in tretjič, zastava mora imeti vsaj toliko barve, da jo lahko ločimo od navadne rjuhe. Četrto pravilo bi moralo veljati pa za inšpektorje: kaj ko bi se ob praznikih odločneje sprehodili po šišenskih ulicah in kaznovali tiste, ki se norčujejo iz tega nacionalnega simbola.

Glasilo »Javna tribuna« izhaja od leta 1964 namesto Občinskih razgledov, ki jih je leta 1961 začel izdajati občinski odbor SZDL Ljubljana-Šiška — Izdajateljski svet: Stanko Hvale (predsednik), Majda Lenič, Vinko Mihelič, Sava Mrevlje, Brane Praznik, Drago Primoč, Alenka Stanič, Zlatko Setinc, Boris Zajc, Ivo Zorčič, Kristina Zupančič — Ureja uredniški odbor: Franc Kmetič, Janez Kopač, Brane Praznik (predsednik), Franc Rozman, Zlatko Setinc, Mario L. Vilhar — Naslov: »Javna tribuna«, 61000 Ljubljana, Trg prekomorskih brigad 1, soba 422, telefon 555-021, int. 280 — Tisk »Aero«, TOZD grafika, Celje — Po mnenju re publiškega sekretariata za informacije izvršnega sveta SRS št. 421/72 z dne 7. 2. 1974 je Javna tribuna oproščena prometnega davka. Rokopisov ne vračamo.